dosar nr. 2-23172116-05-3r-16042024 Judecătoria Cahul, sediul central
Judecător Bancov Evgheni

D E C I Z I E
în numele Legii

12 iunie 2024 mun. Cahul

Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul
în componența:
preşedintele completului, judecător Movilă Vitalie
judecătorii Pilipenco Serghei, Dvurecenschii Evghenii

a judecat fără prezența părților, în ordine de recurs, cererea de recurs declarată de către Loghin Nicolae împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul central din 27 martie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Loghin Nicolae împotriva Biroului vamal Sud și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 28/11-14359 din 26 octombrie 2023 și obligarea închiderii regimului vamal de admitere temporară

C O N S T A T Ă :

La 01 decembrie 2023 Loghin Nicolae a depus în instanța de contencios administrativ *acțiunea* împotriva Biroului vamal Sud și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 28/11-14359 din 26 octombrie 2023 și obligarea închiderii regimului vamal de admitere temporară.

Judecătoria Cahul, sediul central la 27 martie 2024 a pronunțat *încheierea*, prin care a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Loghin Nicolae împotriva Biroului vamal Sud și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, deciziei de soluţionare a cererii prealabile nr. 28/11-14359 din 26 octombrie 2023 și obligarea închiderii regimului vamal de admitere temporară, în partea pretențiilor privind anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023. Fiindu-i explică reclamantului că, inadmisibilitatea acțiunii depusă în instanța de contencios administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant cu aceeaşi acţiune.

Nefiind de acord cu această încheiere, la 11 aprilie 2024 Loghin Nicolae prin intermediul avocatului Iurașco Eugeniu a depus *cererea de recurs*, solicitând anularea încheierii contestate.

Cererea de recurs fiind motivată, prin faptul că, în motivarea încheierii atacate instanța de fond a reținut că, speței deduse spre judecare îi sunt aplicabile normele legislative speciale în privința termenului de contestare al actului

administrativ, instanța ajungând la concluzia că, termenul de 10 zile reglementat de legislația vamală a fost omis, cererea prealabilă fiind adresată autorității vamale peste 27 de zile de la momentul recepționării deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023. Decizia de regularizare a fost recepționată la 07.09.2023, iar cererea prealabilă a fost depusă la 04.10.2023, expediată la adresa de email a autorității vamale.

Menționând recurentul că, la data de 02.11.2023 recurentul a recepționat răspunsul aparatului central al Serviciului Vamal prin Actul nr:28/11-14359 din 26.10.2023, prin care i s-a comunicat că, cererea prealabilă se lasă fără examinare, ca fiind depusă tardiv, soluție bazată pe prevederile art. 289 Cod vamal.

Astfel, consideră recurentul că, cererea prealabilă a fost depusă la data de 04.10.2023, la 27 zile de la comunicarea deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023, pe care recurentul a recepționat-o la 07.09.2023, deci, fiind depusă în termen, ceea ce reiese din prevederile art. 294^1 alin. (8) Cod vamal. Or, din prevederile date rezultă că, pentru a fi examinată în cadrul Consiliului de soluționare a disputelor, cererea prealabilă trebuie depusă în termen de 30 zile, cu întrunirea a celor două condiții din norma specificată. Însă, în încheierea contestată se indică că, prevederile art. 294^1 alin. (8) Cod vamal, invocat de reclamant, este pentru prelungirea termenului de contestare de la 10 la 30 zile, și că, norma dată nu ar fi aplicabilă cazului.

Însă, recurentul menționează că, nu este vorba de o careva prelungire a termenului de exercitare a căii de atac de la 10 la 30 zile, ci este un drept legal stabilit prin normă imperativă, astfel încât la întrunirea condițiilor stabilite prin lege, se exercită dreptul la o cale de atac alternativă cu termen de 30 zile.

Astfel, susține recurentul că, ne consemnarea în cererea prealabilă a acordului privind divulgarea datelor cu caracter personal nu a avut loc, fapt datorat unui viciu de structură și de conținut a deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023, în aceasta nefiind specificată calea de atac stabilită prin norma juridică specială de la art. 294^1 alin. (8) Cod vamal, care stabilește termenul special de 30 zile.

Menționând recurentul că, în decizia de regularizare nr. 210 din 30.08.2023 la pct. 8 se specifică: *”Decizia de regularizare poate fi atacată la aparatul central al Serviciului Vamal (adresa: mun. Chișinău, str. N. Starostenco, 30, în termen de 10 zile calendaristice de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de regularizare”*, însă nu este menționată și calea de atac cu termenul de 30 de zile, care conform art. 294^1 alin. (8) Cod vamal, poate fi exercitată în termen de 30 de zile, cu condiția întrunirii cuantumului obligației vamale şi consemnării acordului privind divulgarea datelor cu caracter personal, care de-altfel sunt la dispoziția organului vamal.

Mai mult ca atât, menționând recurentul că, art. 294[1] alin. (8) Cod vamal, reglementează o cale de atac alternativă pentru contestare actului administrativ individual (a deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023), iar actul în sine întrunește condiția privind cuantumul minim al obligației vamale acesta fiind de 284249,86 lei pentru a fi examinat în cadrul Consiliului de soluționare a disputelor în conformitate cu prevederile art. 294[1] Cod vamal.

Iar, în argumentarea dispozitivului încheierii atacate, instanța a întemeiat declararea inadmisibilității acțiunii în partea pretențiilor privind anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023 pe faptul că ”acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ”. Însă, potrivit art. 209 Cod administrativ *”(2) dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă”*.

Astfel, invocând norma juridică de la art. 209 alin. (2) în coroborare cu art. 208 Cod administrativ, care reglementează procedura prealabilă, condițiile căreia instanța apreciază că nu au fost întrunite, se ajunge la concluzia că, ea nu este aplicabilă în acest caz, întrucât respectarea procedurii prealabile *stricto sensu* (cu consemnarea în cererea prealabilă a acordului privind divulgarea datelor cu caracter personal) a fost împiedicată de lipsa informației privind dreptul la exercitarea căii de atac prevăzute la art. 294[1] Cod administrativ.

Or, nespecificarea căii alternative de atac, indicarea incorectă şi incompletă a acesteia în decizia de regularizare care reprezintă un act administrativ individual, este un viciu structural şi de conținut, care a adus la ne consemnarea în cererea prealabilă a acordului privind divulgarea datelor cu caracter personal, şi drept consecință lăsarea fără examinare a cererii prealabile depuse în termen de 27 de zile, aceasta întrunind celelalte condiții şi fiind depusă conform competenței, prelungind termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ până la un an.

Drept consecință, invocă recurentul că, prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 27 martie 2024, instanța a declarat inadmisibilă acțiunea, ceea ce în viziunea recurentului și a avocatului acestuia, este ilegal şi neîntemeiat, motiv pentru care consideră că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 27 martie 2024 urmează a fi anulată de către instanța de recurs şi adoptată o nouă încheiere, prin care să fie declarată admisibilă acțiunea în anulare, în partea pretențiilor privind anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, pentru a fi judecată în fond.

De asemenea, în completare, argumentul secundar al instanței că: ”Loghin Nicolae în cererea sa nu a solicitat anularea deciziei de regularizare, ci amânarea,

suspendarea acesteia, iar argumentele reprezentantului reclamantului, precum că, reclamantul nu este o persoană inițiată în domeniul jurisprudenței, nu este unul întemeiat, deoarece în cazul în care nu are cunoștințe juridice urma să își angajeze un avocat sau cel puțin să se consulte" este unul, în opinia recurentului, neîntemeiat, deoarece: în cererea prealabilă se solicită la pct. 1 „amânarea" deciziei de regularizare iar la pct. 2 "suspendarea" deciziei de regularizare, care conform Dicționarului explicativ al limbii române sunt sinonime. Deci, cererea a aceluiași lucru în aceeași cerere la puncte diferite denotă faptul că, prin amânare se are în vedere anularea actului, iar din conținutul cererii prealabile reiese că, este vorba de o anulare întrucât se exprimă neechivoc şi clar dezacordul cu decizia de regularizare prin afirmația: *"sunt tată la trei copii minori şi această sumă care mi se aplică este o sumă foarte mare şi nu am posibilitatea de a o achita"*.

Prin cererea prealabilă s-a rugat acordarea posibilității depunerii declarației pe proprie răspundere pentru a beneficia de facilitățile fiscale, aplicarea cărora este imposibilă fără anularea deciziei de regularizare. Iar, prin decizia nr. 28/11-14359 din 26.10.2023 este clar că, reprezentantul aparatului central al Serviciului vamal a înțeles, calificat corect şi a confirmat faptul că cererea prealabilă este "privind dezacordul cu Decizia de regularizare nr.210 din 30.08.2023 şi suspendarea executării acesteia", dezacordul constând în anulare şi nu amânare.

În drept cererea de recurs fiind întemeiată art. 289, art. 294[1] Cod vamal, art. 385 Cod civil, art. 63, art. 120, art. 124, art. 208-210, art. 241-243 Cod administrativ.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată integral.

Totodată, este de menționat faptul că, părților le-a fost expediată cererea de recurs menționată și prin înștiințarea nr. 1423 din 23 aprilie 2024 le-a fost comunicat despre necesitatea prezentării până la data de 24 mai 2024 a referinței (f.d.45). Astfel, la data de 02 mai 2024 Biroul Vamal Sud a depus referința, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs depuse și menținerea încheierii contestate. Menționând că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul central din 27 martie 2024, este una întemeiată și motivată.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul conclude asupra necesității admiterii cererii de recurs depuse de Loghin Nicolae, cu anularea încheierii contestate.

În sprijinul concluziei enunțate Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul punctează următoarele argumente.

La art. 195 Cod administrativ este stipulat că *„procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod.*

Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”.

Conform art. 426 Cod de procedură civilă *„(2) recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților”*.

Potrivit art. 242 Cod administrativ*” recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile* ***de la notificarea*** *încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”*

La caz, încheierea a fost emisă de Judecătoria Cahul, sediul central la 27 martie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la 11 aprilie 2024 de către Loghin Nicolae prin intermediul avocatului Iurașco Eugeniu, circumstanțe care denotă că, termenul de depunere a recursului a fost respectat.

Conform art. 243 Cod administrativ *„(1) examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: c) anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris.”*.

Art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art. 236 Cod administrativ, sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a actelor emise de instanța de fond.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, cererea de recurs împotriva încheierii emise de Judecătoria Cahul, sediul central la 27 martie 2024, a fost declarat în termenul legal prevăzut de art. 242 Cod administrativ. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile. În condițiile descrise, în temeiul reglementărilor art. 233, art. 236, art. 241 Cod administrativ, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

Potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ *„în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept”*.

Conform art. 219 alin. (1) Cod administrativ *„instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți”*.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia încheierii emise de Judecătoria Cahul, sediul central la 27 martie 2024, prin prisma argumentelor invocate de părți și a materialelor din dosar, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul conchide că, judecătorul primei instanțe examinând cauza pendinte și declarând inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Loghin Nicolae împotriva Biroului vamal Sud și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 28/11-14359 din 26 octombrie 2023 și obligarea închiderii regimului vamal de admitere temporară, în partea pretențiilor privind anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, eronat a interpretat norme de drept material și procedural, adoptând o soluție care urmează să fie desființată.

Conform art. 26 alin. (4) Cod de procedură civilă *”egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă”*. În acest sens, este de menționat faptul că prima instanță eronat a stabilit circumstanțe de fapt și de drept la examinarea cauzei, iar soluția adoptată urmează să fie desființată.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 30 august 2023 de către Biroul vamal Sud a fost emisă decizia de regularizare nr. 210 în privința lui Loghin Nicolae, prin care s-a dispus încasarea obligației vamale în cuantum de 284 249,86 lei. Iar, la 01 septembrie 2023 în adresa lui Loghin Nicolae a fost expediată scrisoarea nr. 28/26- 08/4529-06. Recepționarea deciziei de regularizare cu nr. 210 din 30 august 2023 de către reclamantul Loghin Nicolae se atestă prin avizul de recepție a corespondenței, semnat la 07 septembrie 2023, fapt confirmat și de către Loghin Nicolae.

Astfel, la 04 octombrie 2023 Loghin Nicolae a depus cerere prealabilă în adresa Serviciului Vamal, prin care a solicitat amânarea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, suspendarea examinării deciziei de regularizare și

posibilitatea depunerii declarației pe proprie răspundere pentru achitarea sumei de 15000 lei, așa cum, mijlocul de transport nu mai există.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-14359 din 26 octombrie 2023, i s-a comunicat lui Loghin Nicolae că, ținând cont de faptul că decizia de regularizare nr. 210 a fost adusă la cunoștință la data de 06 septembrie 2023, cererea prealabilă se lasă fără examinare, ca fiind depusă tardiv. Iar în partea ce ține de intenția de a importa mijlocul de transport, beneficiind de facilitățile oferite de Legea nr. 172/2023, menționează că prevederile acestei Legi nu mai sunt aplicabile, deoarece regimul vamal de admitere temporară a fost închis prin emiterea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023. Și, nefiind de acord cu soluția expusă de Serviciul Vamal la cererea prealabilă (recepționat la 02 noiembrie 2023), Loghin Nicolae s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată, care a fost înregistrată la 01 decembrie 2023.

Astfel, Judecătoria Cahul, sediul central la 27 martie 2024 a pronunțat încheierea, prin care a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Loghin Nicolae împotriva Biroului vamal Sud și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 28/11-14359 din 26 octombrie 2023 și obligarea închiderii regimului vamal de admitere temporară, în partea pretențiilor privind anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023. Fiindu-i explică reclamantului că, inadmisibilitatea acțiunii depusă în instanța de contencios administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Nefiind de acord cu această încheiere, la 11 aprilie 2024 Loghin Nicolae prin intermediul avocatului Iurașco Eugeniu a depus cererea de recurs, solicitând anularea încheierii contestate.

Astfel, Colegiul specializat în contencios administrativ reține ca fiind întemeiat argumentul recurentului, precum că, la caz, nu a omis termenul de contestare a Deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023. Or, la pct. 8 al Deciziei de regularizare se specifică: *”Decizia de regularizare poate fi atacată la aparatul central al Serviciului Vamal (adresa: mun. Chișinău, str. N. Starostenco, 30, în termen de 10 zile calendaristice de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de regularizare”*, însă nu este menționată şi calea de atac cu termenul de 30 de zile, care conform art. 294^1 alin. (8) Cod vamal, poate fi exercitată în termen de 30 de zile, cu condiția întrunirii cuantumului obligației vamale şi consemnării acordului privind divulgarea datelor cu caracter personal, care de-altfel sunt la dispoziția organului vamal.

În conformitate cu art. 294^1 Cod vamal *”(2) contestaţia se examinează: a) în cadrul Consiliului de soluţionare a disputelor (în continuare – Consiliu) – în cazul în care persoana supusă controlului a consemnat în cerere acordul cu*

privire la divulgarea datelor potrivit alin.(6) şi contestă actele administrative prin care s-a stabilit o obligaţie vamală în sumă de peste 250000 de lei – pentru persoane juridice şi peste 125000 de lei – pentru persoane fizice;... (8) prin derogare de la prevederile art.289, în cazul actelor administrative indicate la alin. (2) lit. a), contestația se depune în termen de pînă la 30 de zile calendaristice de la data comunicării actului administrativ contestat. Dacă, din motive întemeiate, contestația nu a fost depusă în termen, aparatul central al Serviciului Vamal este în drept să o repună în termen, la demersul reclamantului, la care se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea depunerii contestației în termen".

Astfel, art. 294[1] alin. (8) Cod vamal, reglementează o cale de atac alternativă pentru contestare actului administrativ individual (a deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023), iar actul în sine întrunește condiția privind cuantumul minim al obligației vamale acesta fiind de 284249,86 lei pentru a fi examinat în cadrul Consiliului de soluționare a disputelor în conformitate cu prevederile art. 294[1] Cod vamal.

Cu toate acestea, la emiterea încheierii contestate, în argumentarea dispozitivului acesteia, instanța a întemeiat declararea inadmisibilității acțiunii în partea pretențiilor privind anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023 pe faptul că *"acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ"*. Însă, potrivit art. 209 Cod administrativ *"(2) dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ* ***se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă****"*.

Astfel, invocând norma juridică de la art. 209 alin. (2) în coroborare cu art. 208 Cod administrativ, care reglementează procedura prealabilă, condițiile căreia instanța apreciază că nu au fost întrunite, se ajunge la concluzia că, ea nu este aplicabilă în acest caz, întrucât respectarea procedurii prealabile *stricto sensu* (cu consemnarea în cererea prealabilă a acordului privind divulgarea datelor cu caracter personal) a fost împiedicată de lipsa informației privind dreptul la exercitarea căii de atac prevăzute la art. 294[1] Cod administrativ.

Or, nespecificarea căii alternative de atac, indicarea incorectă şi incompletă a acesteia în decizia de regularizare care reprezintă un act administrativ individual, este un viciu structural şi de conținut, care a adus la ne consemnarea în cererea prealabilă a acordului privind divulgarea datelor cu caracter personal, şi drept consecință lăsarea fără examinare a cererii prealabile depuse în termen de 27 de zile, aceasta întrunind celelalte condiții şi fiind depusă conform competenței, prelungind termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ până la un an.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar consideră întemeiate argumentele lui Loghin Nicolae din recursul declarat așa cum, în Decizia de regularizare nr. 210 din 30.08.2023, este menționat doar faptul că, decizia dată poate fi contestată în termen de 10 zile calendaristice de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de regularizare (f.d.4). Deci, fără a se ține cont de prevederile art. art. 165 Cod administrativ, care prevede că *”(2) dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției”*.

Prevederile sus menționate, pe care instanța de fond, în ansamblu, le-a omis la examinarea cauzei, pendinte, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții eronate.

Cu referire la constatarea instanței de fond, precum că, ”Loghin Nicolae în cererea sa nu a solicitat anularea deciziei de regularizare, ci amânarea, suspendarea acesteia, iar argumentele reprezentantului reclamantului, precum că, reclamantul nu este o persoană inițiată în domeniul jurisprudenței, nu este unul întemeiat, deoarece în cazul în care nu are cunoștințe juridice urma să își angajeze un avocat sau cel puțin să se consulte” este unul, neîntemeiat. Or, din cererea prealabilă se desprinde că, Loghin Nicolae a solicitat amânarea deciziei de regularizare, suspendarea examinării deciziei de regularizare nr. 210 din 30.08.2023, adică și-a exprimat dezacordul cu decizia în cauză (f.d.5). Ulterior, fiind depusă acțiunea în instanța de judecată, Loghin Nicolae și-a manifestat dezacordul cu decizia de regularizare nr. 210 din 30.08.2023 și a solicitat anularea ei (f.d.1-2).

Totodată, Colegiul specializat în contencios administrativ nu poate trece cu vederea faptul că, din răspunsul Serviciului Vamal din 26.10.2023 reiese faptul că, însăși Serviciului Vamal indică că, cererea prealabilă a lui Loghin Nicolae este examinată cu privire la dezacordul cu decizia de regularizare nr. 210 din 30.08.2023 (f.d.6). Deci, eronate fiind constatările instanței de fond și cu privire la faptul că, cerințele lui Loghin Nicolae din cererea prealabilă ar fi diferite de cele din acțiunea depusă în instanța de judecată. Or, prin adresarea la Serviciului Vamal al RM cu cererea prealabilă Loghin Nicolae și-a exprimat dezacordul cu decizia de regularizare nr. 210 din 30.08.2023.

Ținând cont de cele expuse, la instanța de contencios administrativ nu putea să apară îndoieli cu privire la faptul că, Loghin Nicolae își exprimă dezacordul cu decizia de regularizare nr. 210 din 30.08.2023 și solicită Serviciului Vamal al RM să intervină în actul dat. Iar, Serviciului Vamal al RM fără a examina fondul problemei, a lăsat-o fără examinare ca fiind depusă tardiv.

Din aceste considerente, Colegiul specializat în contencios administrativ consideră recursul declarat drept întemeiat care urmează să fie admis, iar încheierea emisă de prima instanță urmează să fie anulată.

Mai mult ca atât, Colegiul specializat în contencios administrativ notează că, fiind stabilită necesitatea anulării încheierii contestate, instanța de fond ulterior, urmează a examina fondul cauzei, în cazul în care nu vor fi constatate alte temeiuri de inadmisibilitate.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art. 243 alin. (1), lit. c) Cod administrativ, Colegiul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Cahul

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Loghin Nicolae.

Se anulează încheierea Judecătoria Cahul, sediul central din 27 martie 2024, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Loghin Nicolae împotriva Biroului vamal Sud și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023, deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. 28/11-14359 din 26 octombrie 2023 și obligarea închiderii regimului vamal de admitere temporară, în partea pretențiilor privind anularea deciziei de regularizare nr. 210 din 30 august 2023.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecător Movilă Vitalie

Judecătorii Pilipenco Serghei

Dvurecenschii Evghenii